

Cíl této práce tkví ve snaze adekvátně interpretovat text spisu *Vom Aberglauben* a zařadit jej do kulturně historického kontextu doby. Ačkoliv o příběhu a renomé jeho autora, posledního Chebského kata Karla Husa, některá popularizačně stylizovaná díla již pojednávají, nevěnují v patřičné míře a rozsahu pozornost Husovým osobnostním rysům a subjektivitě ve vnímání pověrčivosti, ze které pramenily předsudky, s nimiž se Huss po celý život potýkal.

Interpretace se zakládá na literárněvědném rozboru Husovy poezie a spisu *Vom Aberglauben* s ohledem na historickou realitu, prostřednictvím čehož práce přispívá k obohacení diskurzu, neboť na analýzu Husovy básnické tvorby dosud nebyl brán zřetel vůbec a v případě rukopisu o pověrách se badatelé omezovali jen na povšechná konstatování, která sice zpochybnit nejde, ale o vztahu Husa k pověrám, magii a lidové zbožnosti vypovídají jen pramálo.

V příběhu Karla Husa (1761–1838) se navíc neskrývaným způsobem protínají „velké“ dějiny s dějinami každodennosti, sociální dějiny s uměním, staré feudální pořádky s modernizačními tendencemi, obecné s jedinečným a mnohé kulturní směry, které Huss dokázal reflektovat.